

Jubileuszowa ikona nawiedzenia jest tryptykiem,

tzn. składa się z trzech części, zmontowanych w całość. W części środkowej została przedstawiona Matka Boża Bolesna i Święty Paweł od Krzyża, którzy stoją pod krzyżem Jezusa Chrystusa. Nad krzyżem rozpościera się godło Rodziny Pasjonistowskiej. Pod godłem widnieje gołębica, nawiązująca do działania Ducha Świętego w aktualizowaniu się miłości Boga dzisiaj. Godło pasjonistów adorują aniołowie, istoty bardzo bliskie Świętemu Pawłowi od Krzyża. Te czyste duchy również zostały przedstawione nad postaciami Maryi i Świętego Pawła – wraz z nimi adorują Jezusa Ukrzyżowanego. U stóp krzyża widać klęskę szatana, zmiażdżonego przez drzewo krzyża. W tym miejscu, pod powierzchnią ziemi, w zamkniętej przestrzeni uwydatniony został grób szatana. Wszystkie inne komponenty ikony są przedstawione w przestrzeni otwartej i w pogodnej kolorystyce, przez co możemy widzieć w krzyżu przesłanie światła i pokoju. Na szczególną uwagę zasługuje zieleń, na której stoją Maryja i Święty Paweł od Krzyża. Symbolika tego koloru pozwala nam dostrzec nadzieję, która płynie z krzyża, zgodnie z powtarzaniem przez wieki zawołaniem: „Witaj krzyżu, nadziejo jedyna!”.

Ikona ma dwie części boczne. Z lewej strony widzimy Świętą Gemmę Galgani, Dziewicę z Lukki, przedstawicielkę laikatu pasjonistowskiego, czyli osób świeckich żyjących duchowością naszego zgromadzenia. Pod Świętą Gemmą znajduje się postać Błogosławionego Izydora De Loor, brata pasjonisty. Prawa część ikony została przeznaczona dla Gabriela od Matki Bożej Bolesnej, kleryka, zakonnika, patrona młodzieży i naszych kleryków, oraz dla Błogosławionego Dominika Bärberi, prezbitera (kapłana), zwanego apostołem zjednoczenia.

Kim są bohaterowie naszej wiary uwidocznieni na ikonie? Posłuchajmy, co mówią notki biograficzne i związane z tymi Świętymi cytaty.

Święty Paweł od Krzyża, prezbiter (kapłan), założyciel pasjonistów i mniszek pasjonistek klauzurowych

Urodził się 3 stycznia 1694 roku w miejscowości Ovada w Piemontcie. W latach młodości pomagał ojcu w pracy kupieckiej. Powołany przez Boga, aby naśladować przykład Chrystusa Ukrzyżowanego, w roku 1720 przywdział habit pokutny, całkowicie oddając się ascezie i działalności apostolskiej. Wyświęcony na prezbitera w 1727 roku przez Benedykta XIII w bazylice Świętego Piotra. W Rzymie czasowo oddawał się posłudze chorym. Udawszy się razem ze swym bratem, czcigodnym ojcem Janem Chrzycielem od Świętego Michała Archaniola, do samotni na Monte Argentario, założył pod wpływem Bożego natchnienia Zgromadzenie Męki Jezusa Chrystusa, którego głównym celem jest rozważanie i głoszenie męki i śmierci Pana. Mając na uwadze ten sam cel, w 1771 roku powołał instytut zakonnicy Męki Pańskiej o charakterze kontemplacyjnym (mniszki pasjonistki klauzurowe). Niezmordowany jako głosiciel słowa krzyża, ukochany przełożony zgromadzenia, wspaniały wzór pokuty i kontemplacji, światły kierownik duchowy, jest uważany za największego mistyka XVIII wieku. Zmarł w Rzymie 18 października 1775 roku. W naszej ojczyźnie znajdują się dwie parafie pod jego wezwaniem, prowadzone przez pasjonistów: w Wiśle oraz w Rawie Mazowieckiej. Święty Paweł jest też głównym patronem Bractwa Czarnego Szkaplerza Męki Pańskiej.

W jednym ze swoich listów pisał do Tomasza Fossiego, który później również został pasjonistą:

„Niech Pan zapragnie być świętym ukrytą świętością Krzyża. Zgodnie z tym, co bardziej podoba się Panu [Bogu], niech będzie Pan cały czas skoncentrowany na swojej nicości. I niech Pan pamięta, by na tę świętą pustynię wewnętrznego skupienia wchodzić przez Drzwi, którymi są Najświętsze Życie, Męka i Śmierć Odkupiciela”.

Święta Gemma Galgani, dziewica, przedstawicielka laikatu pasjonistowskiego

Przyszła na świat w roku 1878 w toskańskiej miejscowości Borgonuovo di Camigliano (Lukka, Włochy). Od dzieciństwa lubiła rozważać mękę Jezusa Chrystusa. Prowadziła życie nieskazitelnie czyste i gorąco pragnęła znaleźć się w niebie. Wcześnie osierocona, lecz otoczona opieką i miłością przez głęboko wierzącą rodzinę Gianninich, poświęciła się Bogu, ślubując czystość i starając się podążać drogą doskonałości. Miała szczególne nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu i Jezusa Ukrzyżowanego. Obdarzona nadprzyrodzonymi darami, ofiarowała samą siebie Bogu w intencji nawrócenia grzeszników. Bardzo chciała wstąpić do klasztoru Sióstr Pasjonistek Klauzurowych, ale na skutek różnych przeciwności nie zdołała zrealizować swojego pragnienia. Gemma Galgani wyróżniała się jako przykład nadzwyczajnej świętości, jaką może osiągnąć człowiek żyjący w świecie. Zmarła w Lukce, w Wielką Sobotę, 11 kwietnia 1903 roku. W polskiej prowincji pasjonistów

Święta Gemma jest patronką Centrum Promocji Duchowości Pasyjnej, mającego siedzibę w klasztorze w Rawie Mazowieckiej. Jest również współpatronką Bractwa Czarnego Szkaplerza Męki Pańskiej.

W swoich *Rozmowach z Jezusem* pisała:

„O Jezusie, ja jestem owocem Twojej Męki, młodym pędem Twoich ran. O Jezusie, poszukaj dla mnie miłości, bo nie mam jej więcej, ukradłeś mi serce. Mówisz mi zawsze, że kto cierpi, kocha, a krzyż dajesz temu, kogo kochasz. Ty traktujesz mnie tak, jak Ciebie traktował Twój Ojciec. Jezusie, pozwól mi czerpać z Twojej Męki aż do ostatniej kropli. Udzielaj mi tego po trochu. Nie opuszczaj, o Jezusie, tych biednych grzeszników. Jestem gotowa uczynić wszystko. Ty umarłeś na krzyżu, spraw, abym i ja tam umarła. Wszyscy oni są Twoimi dziećmi – jeśli są Twoimi dziećmi, nie opuszczaj ich. Ja pragnę zbawić ich wszystkich, o Jezusie. Jeżeli Ty ich opuścisz, nie ma już nadziei. Czyż nie ja powinnam cierpieć za nich? Dlatego weź mnie. Grzeszników masz wielu, ale osób ofiarujących siebie mało”.

Błogosławiony Izydor, przedstawiciel braci zakonnych

Izydor De Loor, w zgromadzeniu pasjonistów zwany „od Świętego Józefa”, urodził się 18 kwietnia 1881 roku w wiosce Vrasene, we wschodniej Flandrii. Był synem rolników, który z przyjemnością zajmował się pracą w polu aż do chwili, kiedy został powołany przez Boga i w wieku 26 lat rozpoczął nowicjat u pasjonistów w Ere jako brat. Śluby złożył 13 września 1908 roku. Ofiarował swoją pokorną

pomoc w różnych wspólnotach, prowadząc głębokie życie modlitwy i pokuty zgodnie z duchem zgromadzenia. W roku 1911 stracił prawe oko na skutek infekcji nowotworowej. Swoją miłością i prostotą, a zarazem roztropnością i skupieniem wzbudzał podziw zarówno u braci, jak i u wiernych, którzy go poznali. Wycieńczony zapaleniem opłucnej i chorobą, po miesiącu niewyobrażalnych cierpień oddał duszę Bogu 6 października 1916 roku, mając za sobą 35 lat życia i 8 posługi zakonnej. Zwany był przez wszystkich „dobrym Bratem” i „Bratem od woli Bożej”. Święty Jan Paweł II włączył go w poczet błogosławionych 30 września 1984 roku.

W jednym z listów do rodziny Izydor pisał:

„To prawda, że każdego dnia spotka nas krzyż i przykrości; któż ich nie ma? Życie Jezusa na tym świecie było jedną udręką. On chce nas przez to pouczyć, że nie możemy Go naśladować bez naszego krzyża. On został przybity do krzyża i na nim życie zakończył, gdy więc nam krzyż bardzo ciąży, spoglądajmy z miłością na Jezusa Ukrzyżowanego, a otrzymamy pomoc i pociechę”.

Święty Gabriel od Matki Bożej Bolesnej, przedstawiciel młodzieży odbywającej formację zakonną

Franciszek Possenti (urodził się w Asyżu 1 marca 1838, zmarł w Isola del Gran Sasso k. Teramo 27 lutego 1862 roku), ukończywszy z wyróżnieniem liceum w Spoleto, pod wpływem specjalnego zaproszenia od Matki Najświętszej wstąpił w wieku 18 lat do nowicjatu pasjonistów w Morrovalle k. Maceraty (Włochy). Wyróżniał się radosnym usposobieniem, nabożeństwem do Maryi, wiernością życiu zakonnemu połączoną z umiłowaniem pokuty. Ogromną

czcią otaczał Eucharystię. Wokół jego grobu wyrosło wspaniałe sanktuarium, które jest dziś celem pielgrzymek i centrum religijności. Kanonizował go w roku 1920 Benedykt XV. W roku 1926 Święty Gabriel został ogłoszony jednym z patronów włoskiej młodzieży katolickiej, a w 1959 – głównym patronem Abruzji. Na warszawskiej Białolece staraniem pasjonistów powstaje sanktuarium poświęcone Świętemu Gabrielowi i Młodemu Świętym. Również kaplica domu prowincjalnego i domu studiów jest poświęcona Świętemu Gabrielowi. Święty jest także patronem Bractwa Czarnego Szkaplerza Męki Pańskiej.

W jednym z listów do ojca Gabriel pisał:

„Och, o ileż spokojniejsze byłyby nasze sny, radośniejsze nasze dni, po prostu rajem byłoby nasze życie, gdybyśmy całkowicie oddali się w Jej ręce, mówiąc: «W Twoje ręce, o Pani, powierzam moją sprawę». Jeżeli będziemy mieli Maryję z nami, będziemy mieli wszystko. Jeśli Jej zabraknie, zabraknie nam wszystkiego. Jeśli Maryja wesprze nas, będziemy zbawieni; jeśli Ona nas opuści, będziemy potępieni. Nie mówię tego ja, mówią to święci”.

Błogosławiony Dominik od Matki Bożej, apostoł zjednoczenia

Dominik Bārberi od Matki Bożej urodził się w 1792 roku niedaleko Viterbo (Włochy). W wieku 22 lat pod wpływem powtarzających się doznań zrozumiał, że Bóg go wzywa do głoszenia Ewangelii. Pozostawiwszy pracę na roli, wstąpił do Zgromadzenia Męki Jezusa Chrystusa i tu ujawniły się

jego nadzwyczajne zdolności umysłu i serca. Wyświęcony na prezbitera zabrał się gorliwie do nauczania, głoszenia słowa, zajął się kierownictwem duchowym oraz pisaniem wielu prac filozoficznych, teologicznych i homiletycznych. Przepelniony duchowością Świętego Pawła od Krzyża, ukierunkował w szczególny sposób swoją działalność, aby przywracać jedność Anglików z Kościołem. W 1842 roku, dwa lata po otwarciu placówki pasjonistów w Belgii, udał się do Anglii, gdzie zaangażował się ze wszystkich sił w pracę duszpasterską, do której z woli Boga był powołany. Wielką pociechą było dla niego to, że mógł doprowadzić do Kościoła wielu Anglików, między innymi słynnego kardynała, Błogosławionego Jana Henryka Newmana. Umarł w Reading 27 sierpnia 1849 roku. Jego grób w Sutton (Saint Helens) stał się miejscem pielgrzymek Anglików.

W swoich listach i sentencjach duchowych Dominik tak pisał:

„Nie powinniśmy się obawiać chwili, gdy staniemy w obliczu Pana Jezusa, bo On nas przecież kocha, a nie obawiamy się bliskości osób, które nas kochają”.

„Wola Boża stanowi jedyną, wyłączną regułę, do której powinniśmy się stosować. Będziemy doskonali w tej mierze, w jakiej będziemy z tą wolą zgodni. Ten, kto czyni wszystko, czego Bóg od niego żąda, jest bezwzględnie człowiekiem doskonałym według Serca Bożego”.

Pomódlmy się do Jezusa Ukrzyżowanego słowami Świętej Gemmy Galgani.

Oto ja, u Twych najświętszych stóp, drogi Jezu, trwam, aby w każdej chwili okazywać Ci moją wdzięczność za wszystkie

znaki łaskowości, których mi udzieliłeś i których jeszcze chcesz mi udzielać. Ile razy Cię wzywałam, o Jezu, zawsze mnie pocieszałeś, ilekroć uciekałam się do Ciebie, zawsze doznawałam pokrzepienia. Jak mam Ci dziękować, drogi Jezu? Dziękuję Ci, lecz pragnę jeszcze innej łaski. O mój Boże, jeśli taka Twoja wola... (*wymienić prośbę*). Gdybyś nie był wszechmogący, nie zwracałabym się do Ciebie z tym błaganiem. O Jezu, zmiłuj się nade mną! Niech we wszystkim spełni się Twoja najświętsza wola. Amen.

Ojczy nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pomódlmy się do Matki Bolesnej słowami modlitwy, którą Święty Gabriel ułożył i odmawiał każdego dnia:

O Matko Bolesna, przez miłość i trwogę, z jakimi stałaś u stóp Jezusowego krzyża, racz stanąć przy mnie, gdy nadejdzie godzina konania. Twemu macierzyńskiemu Sercu powierzam trzy ostatnie godziny mego życia. Godziny te zechciej ofiarować Ojcu Przedwiecznemu w zjednoczeniu z konaniem Najdroższego Pana naszego, na odpuszczenie grzechów moich. Racz ofiarować Ojcu Przedwiecznemu Przenajdroższą Krew Chrystusową zmieszaną z Twymi łzami wylanymi na Kalwarii, abym mógł przed śmiercią przyjąć Komunię Świętą z miłością i żalem doskonałym, bym duszę swą oddał Bogu w obecności Jezusa. Amen.

opracowanie: o. Rafał S. Pujsza CP „Nabożeństwo oczekiwania i wprowadzenia Ikony Jubileuszowej do kościoła”